

сприятливі умови для розвитку політичної культури, проведення змістовних публічних дискусій і налагодження ефективної комунікації між владою та громадянами. Це сприяє підвищенню рівня залучення населення до процесів місцевого врядування, зміцненню механізмів громадського контролю та формуванню сталих інститутів демократії участі, що є важливою складовою ефективною системи місцевого самоврядування [3].

Література:

1. Санжаревський І.І. Політична наука: словникдовідник, 2010. 61 с.

2. Сизоненко О. В. Проблеми формування спроможних територіальних громад в умовах процесу децентралізації. *Експериментальні та теоретичні дослідження в сучасних науках*: матеріали Міжнародної науковопрактичної конференції 5 серпня 2018 р. у м. Суми. 2018. Т. 2. С. 92-95. URL: http://eprints.mdpu.org.ua/id/eprint/2114/1/05.08.2018_Tom_29396.pdf

3. Територіальна громада як базова ланка адміністративнотериторіального устрою України: проблеми та перспективи реформування. Київ : НІСД, 2016. 61 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-432-0-76>

PROMOTING THE DEVELOPMENT OF THE DIGITAL ECONOMY

СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Dobrovolskyi V. V.

*Director for the Development of
Manufacturing and Promising
Industries of the USAID Program
"Competitive Economy of Ukraine"*

Добровольський В. В.

*директор з розвитку виробничих та
перспективних індустрій Програми
USAID «Конкурентоспроможна
економіка України»*

Світові стандарти правового регулювання в процесі стимулювання розвитку цифрової економіки є важливим елементом для забезпечення глобальної інтеграції, ефективності

та безпеки цифрових технологій. В умовах швидкого технологічного прогресу та транснаціональних відносин, різні країни формують регуляторні стратегії, які сприяють розвитку цифрових ринків, водночас забезпечуючи захист прав споживачів, прав інтелектуальної власності, та безпеку інформаційних систем. Отже, до основних світових стандартів правового регулювання, що стимулюють розвиток цифрової економіки доцільно віднести:

1) регулювання захисту персональних даних (GDPR): General Data Protection Regulation (GDPR) Європейського Союзу є одним з найважливіших міжнародних стандартів у сфері захисту персональних даних. Цей регламент визначає вимоги до збору, зберігання, обробки та передачі персональних даних. Його впровадження забезпечує баланс між розвитком цифрових технологій і захистом приватності індивідів; вимоги GDPR сприяють розвитку цифрової економіки, оскільки вони створюють довіру серед користувачів до онлайн-платформ та сприяють розвитку бізнесу шляхом забезпечення прозорості й безпеки в обробці даних;

2) інтероперабельність та стандартизація (ISO/IEC): міжнародна організація зі стандартизації (ISO) та Міжнародна електротехнічна комісія (IEC) займаються розробкою міжнародних стандартів, які забезпечують сумісність та ефективність цифрових технологій. Це включає стандарти для кібербезпеки, криптографії, інтернету речей (IoT), електронної комерції та багато іншого; інтероперабельність допомагає різним технологічним платформам та інструментам безперешкодно взаємодіяти один з одним, що стимулює розвиток цифрових ринків та знижує технічні бар'єри для малого та середнього бізнесу;

3) право на доступ до інтернету (Net Neutrality): принцип нейтралітету мережі, що передбачає рівний доступ до всіх ресурсів інтернету без обмежень чи дискримінації, є важливим елементом правового регулювання цифрової економіки в багатьох країнах; збереження нейтралітету мережі сприяє розвитку цифрових платформ і стартапів, оскільки запобігає домінуванню великих корпорацій і забезпечує рівні умови для всіх учасників цифрової економіки;

4) електронну комерцію та регулювання онлайн-платформ: різноманітні міжнародні угоди та національні закони, такі як

UNCITRAL Model Law on Electronic Commerce, забезпечують правову базу для здійснення електронних торгових операцій. Ці закони визначають правила для укладання електронних контрактів, засоби розрахунків через цифрові платформи, а також механізми вирішення суперечок у міжнародних угодах, що є важливими для розвитку глобальної цифрової економіки;

5) кібербезпека та захист від кіберзлочинності (UN Cybercrime Convention): міжнародна конвенція ООН про кіберзлочинність (Budapest Convention) та національні ініціативи з кібербезпеки допомагають країнам протистояти кіберзагрозам і забезпечувати безпеку інформаційних технологій, що є основою для стабільного розвитку цифрової економіки. Розвиток ефективної системи кіберзахисту дає можливість створювати та підтримувати інфраструктуру цифрової економіки, захищаючи дані бізнесів та споживачів від зловмисних атак; 6) право інтелектуальної власності (TRIPS Agreement): Угода TRIPS (Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights), укладена в межах Світової організації торгівлі (WTO), визначає мінімальні стандарти захисту авторських прав, патентів, товарних знаків, та інших об'єктів інтелектуальної власності в контексті цифрової економіки. Це сприяє розвитку інновацій, збереженню конкурентних переваг компаній та інвестуванню в новітні технології. Захист інтелектуальної власності є критично важливим для компаній, що розвивають цифрові продукти, програмне забезпечення, контент;

б) міжнародне оподаткування та цифрові послуги: оскільки цифрові компанії можуть працювати в різних юрисдикціях, питання оподаткування стає важливим аспектом розвитку цифрової економіки. Організація економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) розробляє міжнародні стандарти для оподаткування цифрових послуг, що дозволяють уникнути податкових шахрайств і забезпечують справедливе розподілення податків між країнами. Ці стандарти дозволяють створювати сприятливі умови для глобальної цифрової економіки, забезпечуючи податкову рівність та запобігаючи податковій дискримінації.

Таким чином, світові стандарти правового регулювання цифрової економіки створюють правову основу для забезпечення безпеки, стабільності та ефективності цифрових ринків на глобальному рівні. Вони сприяють розвитку інновацій,

підвищенню довіри до цифрових технологій, захисту прав споживачів та інтелектуальної власності, а також забезпечують справедливі та рівні умови для всіх учасників цифрової економіки. У той же час важливо, щоб національні та міжнародні правові системи постійно адаптувалися до швидко змінюваного технологічного середовища.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-432-0-77>

ON THE ISSUE OF THE CONTENT OF CIVIL LEGAL RELATIONS IN THE FIELD OF MORTGAGE SECURITIES

ДО ПИТАННЯ ЩОДО ЗМІСТУ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ ІПОТЕЧНИХ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Baurda M. M.

*Master of Law National University
«Odessa Law Academy»
Odessa, Ukraine*

Баурда М. М.

*магістр права,
Національний університет
«Одеська юридична академія»
м. Одеса, Україна*

Зміст правовідносин складають суб'єктивні права й обов'язки, тобто права й обов'язки, що належать суб'єктам у кожному конкретних цивільних правовідносинах. Під суб'єктивним правом розуміється визначена законом міра дозволеної поведінки уповноваженої особи.

Визначаючи зміст правовідносин О.Ф. Скакун підкреслює, що передусім треба визначити зміст суб'єктивних прав та обов'язків, із яких складаються правовідносини. Таким чином при дослідженні О.Ф. Скакун зазначає, що якщо суб'єктивне право – це дозволена уповноваженій особі міра можливої поведінки, то суб'єктивний обов'язок – це приписана зобов'язаному міра належної поведінки. А також, якщо міра можливої поведінки надається уповноваженому з метою задоволення його інтересів, то міра належної поведінки наказується зобов'язаному з метою задоволення інтересів уповноваженої [4, с. 123].

На думку В.Л. Яроцького, суб'єктивне право – це право конкретної особи в конкретному правовідношенні. Важливо